SENTINELA

ANUL III, Nr. 42
4 Octomvrie 1942

GAZETA OSTĂŞEASCĂ A NAŢIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Strada Sărindar Nr. 5-7-9 — Bucureşti
TELEFON: 3.96.62

Oraşul Stalingrad îşi trăieşte ultimele clipe

Comunicatele de pe front ne aduc vestea că luptele dela Stalingrad se apropie de sfârşit. Cuibul blestemat al bolşevicilor, de care s'au agăţat cu turbare resturile desnădăjduite ale armatei sovietice, îşi trăieşte ultimele clipe. Numai în partea de Nord se mai observă oarecari opuneri.

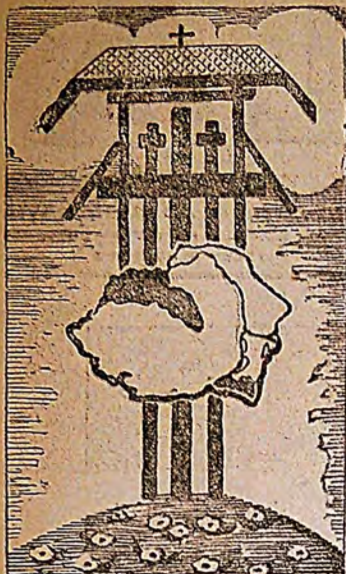
Artileria şi aviaţia germano-română au svârlit asupra cuiburilor de vipere o grindină de schije şi foc, iar bravii ostaşi germani şi români au adus la tăcere oarba şi zadarnica rezistenţă bolşevică.

Din faimosul oraş al tiranului roşu Stalin n'a mai rămas decât ruine şi pârjol, — aşa cum se va alege din tot regimul comunist.

Cu un avânt nemaipomenit vitejii ostaşi ai crucii au străbătut oraşul, luptând pas cu pas şi punând piciorul solid pe Volga. Aprovizionarea forţelor sovietice pe uriaşul fluviu este stăvilită. Rusia, tăiată în două şi lipsită de regiunile bogate, va trebui să cedeze prin mizerie şi foamete.

Pe ruinele Stalingradului fâlfâe victorioase drapelele germane şi române, sfinţind camaraderia de arme ce a contribuit la câştigarea marilor izbânzi asupra bolşevicilor.

„SENTINELA"

Crezul ostaşului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul ţării şi în veşnicia Neamului Românesc.
2. Port în suflet icoana României adevărate şi jur să-mi jertfesc vieaţa pentru hotarele ei.
3. Indeplinesc ordinele fără şovăire şi nu mă 'nfricoşează nici primejdia, nici trufia duşmanului.
4. Urăsc de moarte: minciuna, hoţia, trădarea, fiindcă ele înjosesc şi necinstesc pe ostaşi.
5. Iubesc camarazii; ei sunt ca şi mine chezăşia libertăţii ţării, ostaşi bravi în războiu şi lucrători harnici în uzine şi ogoare, în timp de pace.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu.

Rugăciunea poetului soldat

Nevrednic rob al slovei mă ridic
şi slava faptei lor încerc s'o cânt.
Puteri dă-mi Doamne să mă înalţ voinic
ca jertfa lor în slove s'o învestmânt.

Dă penei mele jar, s'aprindă slova
şi stele multe dărue-mi aproape.
Căci au pornit vitejii din Moldova.
şi-au trecut peste-ale Volgei ape...

Oţel dă vorbei mele — să încunune!
Granit, ca să zidească'n veşnicie
tot drumul lor, desprins dintr'o minune
şi înfipt în veac, cu sârg şi vrednicie.

Dă-mi firul de argint al lunei pline
să ţes cu el a stihului comoară.
Şi ca să cânt, pe-a inimei vioară
coboară fruntea unei stele line...

Dă-mi şipotul izvorului de munte
să scald în el cuvintele sărace,
şi de pe coama crestelor cărunte
dă-mi cerul proaspăt — carte să-l pot face!

Invredniceşte-mă să pot culege
cu gândul meu nevrednic şi sărman,
o inimă strivită, de oştean
căzut pentru Conducător şi Rege!

Dă aprig sbor condeiului şi avânt
să-i pot slăvi urcuşul înspre soare!
Şi peste stihul meu, când am să cânt,
lumina jertfei lor să se coboare.

Tu I-ai văzut pornind spre răsărit...
Eu nu sunt decât sluga lor plăpândă,
Dă-mi har stăpâne, ca să cânt cinstit
isprava lor neasemuit de mândră.

Căci smulşi din holda sfântă a României,
Din vetrele şi-ogoarele bătrâne.
prin stepa blestemată a Rusiei
ei seamănă altarele străbune.

Frt. t. r. ION AUREL MANOLESCU

Cuvântarea d-lui prof. Mihai Antonescu la radio

Miniştrii afacerilor străine ai naţiunilor aliate cu cele trei state ale Pactului Tripartit au adresat mesagii la radio cu prilejul aniversării încheierii Pactului Tripartit.

D-l profesor Mihai Antonescu, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri şi ministru al afacerilor străine al României, a spus în mesajul său următoarele:

Problema fundamentală a veacului al 20-lea este echilibrul mondial al raselor şi organizarea unitară a Europei. Sub ochii noştri civilizaţia se transformă. Războiul pe care îl trăim, cu tot ceea ce are măreţ şi tragic într'însul deschide perspective de vieaţă nouă Europei şi lumii. In locul echilibrului politic între dinastii şi state, se aşează echilibrul între rase şi continente.

In această transformare de structură a lumii, Europa trebue să joace rolul său istoric. Ea nu poate abdica dela marea misiune de purtătoare a torţelor, care au iluminat spritul şi civilizaţia lumii întregi.

In echilibrul raselor şi în jocul de forţe al continentelor, Europa trebue să fie prezentă cu tot ceea ce istoria sa şi drepturile marei rase germanice şi ale marei rase latine îi poruncesc.

Pactul dela Berlin, din 27 Septemvrie, pe care azi, sub preşedinţia d-lui von Ribbentrop, eminentul ministru de externe al Marelui Reich, îl cinstesc cele trei mari puteri şi puterile europene aderente, este o temelie de reconstrucţie europeană, pentru asigurarea unităţii Europei şi este, în acelaşi timp, un pas nou spre echilibrul raselor pe glob.

Dar Pactul tripartit nu este numai un act constructiv în închegarea unei unităţi europene, el a fost şi primul baraj pe care geniul vizionar al Fuehrerului Adolf Hitler, unit cu spiritul tradiţionalist al Ducelui Mussolini, l-au opus ameninţării slavo-comuniste, care tindea să transforme Europa într'o simplă peninsulă a slavismului asiatic şi a anarhiei comuniste.

Noi, europenii ştim ce ar însemna pentru vieaţa şi onoarea noastră, pentru familia, pentru proprietatea şi pentru credinţele noastre, ca Europa să se prăbuşească într'o anarhie medievală şi din nou întunericul din Răsărit să înece bătrânele şi mândrele instituţii ale continentului nostru.

Cu încredere nestrămutată în unitatea, pe care trebue să o realizeze Europa prin împăcarea şi conlucrarea rasei germanice cu rasa latină, vedem în Pactul Tripartit un instrument de coheziune a acestei Europe care trebue să înfrunte veacurile pentru a-şi respecta istoria".

In Munţii Caucazului

— Ura, am ajuns în munţii Caucazului!

Acesta este strigătul general de entuziasm care s'a împrăştiat din gură în gură, în două zile, în mijlocul trupelor noastre.

Armata noastră a parcurs stepa prăfuită dintre Don şi Kuban pe o căldură tropicală, a străbătut delta Kubanului cu smârcurile uriaşe şi cu plaga îngrozitoare a ţânţarilor, atingând primele lanţuri din munţii Caucazului. Ochii strălucesc, inimile tresaltă. Pieptul fiecăruia răsuflă uşurat. In sfârşit ochii obosiţi de monotonia stepei, se pot plimba de-a-lungul colinelor verzi păduroase şi pot urmări cu plăcere deosebită linia albastră a munţilor. Plămânii se aerisesc, iar gura poate iarăşi să soarbă apa rece şi proaspătă de izvor.

Peisajul Caucazului occidental pe care-l parcurgem acum este dintre cele mai pitoreşti. Schimbarea de decor şi climat se vede şi din vegetaţia pe care o întâlnim: plantaţii de tutun. livezi imense de pomi fructiferi şi podgorii numeroase. Chiar şi locuinţele oamenilor fac o impresie mai bună decât cele de până acum. Nu mai sunt construite din chirpiciu, ci din lemn. Fructele coapte, pâinea proaspătă şi laptele gras care ni se oferă ne fac impresia că ne găsim în ţara unde curge lapte şi miere.

Mica noastră grupă de reporteri de războiu este ataşată pe lângă un batalion aflat pe liziera unui orăşel caucazian şi care a respins în zorii zilei un sângeros atac al unui regiment sovietic. In timpul prânzului vor porni la contraatac. Când m'am prezentat comandantului de batalion, am regăsit un vechiu prieten cu care aveam multe de vorbit şi de povestit. Nu-l mai văzusem de un an. Blondul şi voinicul ofiţer de 24 ani, nu se schimbase prea mult ca înfăţişare. Câteva decoraţii în plus.

Câteva minute mai târziu, am participat la o adunare a ofiţerilor, unde s'au împărţit şi discutat ordinele primite. După aceasta, batalionul a pornit în marş. Noi urmăm unitatea, mergând pe jos. De fapt, avem impresia că ne aflăm la manevre. Terenul îngăduie comandantului de batalion să ordone câteva mişcări tactice, care silesc pe inamic să abandoneze poziţiile de rezistenţă înainte de a începe atacul frontal. Câştigăm în acest fel timp şi înainte de amurg intrăm în poziţiile indicate în ordinul de zi. Inainte de a ajunge la ţelul propus, o escadrilă de 9 avioane inamice sboară la scurtă înălţime deasupra capetelor noastre. Dar ispăşesc curând îndrăzneala lor. Toate armele batalionului sunt puse în funcţiune şi unul din bombardiere cade la câteva sute de metri departe de noi, într'o podgorie, făcându-se ţăndări. Găsim cadavrul pilotului cu capul spart şi cu picioarele zdrobite printre resturile aparatului. Peste câteva zile, marşul nostru porneşte iarăşi spre munţii păduroşi ai Cacazului, unde vom uita dificultăţile războiului din stepa rusească.

Dr. OTTO FOLBERTH

Din războiu

Vântul şueră cu putere, împânzind văzduhul cu nori groşi de nisip. Obloanele ferestrei caută parcă cu tot dinadinsul, a se smulge din ţâţâne... Din depărtare se aud din când în când bubuituri de tun.

Stepa Calmucilor, în care ne găsim de curând, e prea puţin ospitalieră. Apa lipseşte. Micii afluenţi ai Donului, ce şerpuesc agale prin stepa arzătoare, satisfac cu greu nevoile oamenilor şi animalelor.

Marşul devine obositor; calul se opinteşte din răsputeri, pentru a trage căruţa, ale cărei roţi se afundă în nisip, iar ostaşul se luptă cu praful ce-i usucă gâtlejul şi-i orbeşte vederea...

Din capul coloanei se anunţă repaus... După ce căruţele au fost trase pe drepta şoselei şi după ce praful a încetat a se mai ridica, în faţă şi la stânga se zăreşte păpuriş.

„In sfârşit, apă"!

In curând setea va fi potolită, iar trupurile răcorite.

„De amu, frate Ioane, încă un salt, ş'om bea şi din Volga, în ciuda rusului". Astfel grăia soldatul Pintilie, către camaradul său, ce sorbea încă cu sete din apa făcătoare de minuni.

După ce Ruşii au fost respinşi de elementele noastre înaintate, la Nord de Axaj, şi după ce aceştia şi-au dat seama că vor avea mult de suferit din cauza lipsei de apă, găsesc de cuviinţă a se îngropa la pământ, în vederea unei bătălii, pentru recucerirea apei.

Planul le dă greş, de oarece ostaşul nostru prezent la postul său, a ştiut să-i dea replica cuvenită.

Focul ce s'a încins extrem de repede de ambele părţi, ia proporţii din ce în ce mai mari... Mitraliorii noştri, trag focuri de secerare necontenit. Ruşii cad ca pleava. Dacă ei au superioritatea în brandturi, noi o avem pe cea a artileriei, care nu iartă. Fiecare bucăţică de pământ e scormonită de proiectilele semănătoare de moarte. Schneiderile împinse pe linia puşcaşilor trag prin surprindere direct şi în plin.

Umplut de groază, inamicul se împrăştie, neştiind pe unde să scape de focul nostru, care nu-i slăbeşte decât într'un târziu.

Armele şi armele automate nu mai trag decât pe ici pe colo. Tunurile răresc cadenţa, iar greul îşi varsă ultima notă, încheind astfel simfonia unui fragment de războiu.

România și însemnătatea pactului tripartit

Zilele trecute s'au împlinit doi ani de când Germania, Italia și Japonia au semnat așa numitul „pact tripartit" — hotărînd ca prietenia ce exista mai dinainte între aceste țări să fie consfințită printr'un legământ de trei puteri care să servească pe tărâmul politic și militar tuturor popoarelor dornice de o soartă mai bună.

Prin această importantă tovărășie, încheiată la 27 Septemvrie 1940, se dă drepturi Germaniei și Italiei de a crea o nouă ordine în Europa, iar Japoniei, în răsăritul Asiei.

Pactul tripartit tinde să pue capăt neegalității dintre State, acordând fiecărui neam dreptul să muncească și să trăiască după nevoile lui, stăvilindu-se lăcomia unor țări ce se cred îndrituite să stăpânescă pământul în dauna altor popoare.

Dela început, în acest pact s'a prevăzut că se poate înscrie oricare țară iubitoare de ordine și civilizație, oferind, mai ales, pentru popoarele mici, o chezășie de viitor.

De aceea România a intrat cu bucurie în pactul tripartit încă dela 28 Noemvrie 1940, datorită spiritului de prevedere al d-lui Mareșal Ion Antonescu.

Noi, Românii, am fost totdeauna pentru o pace durabilă între popoare, sprijinită pe omenie și dreptate. Nu am râvnit la bunul străin, dar nu am răbdat niciodată să ni se încalce sfintele drepturi strămoșești.

Războiul de astăzi ne găsește alături de „Axă", pentrucă bolșevicii au încercat să ne fure pământul, să ne sugrume libertatea. Orice ostaș de pe front știe prea bine că dacă n'ar răpune cu desăvârșire hoardele comuniste, ele ar veni din nou peste noi, subjugându-ne Patria și prăpădind Europa.

Ne-am înscris printre cei dintâi în pactul tripartit, pentrucă el asigură civilizația europeană, făgăduind după războiu o rânduire mai bună între popoare, acordând fiecăruia dreptul ce i se cuvine după jertfa adusă în marea încleștare a războiului.

Nu există niciun român care să nu-și dea seama câtă valoare are pentru noi lupta alături de camarazii de arme germani și cât de mult ne-a folosit înțelegerea dintre Conducătorul Statului Român cu Fuehrerul Germaniei și Ducele Italiei.

Căci, după cum prea bine a zis iubitul nostru Mareșal:

„Dacă nu ne-am fi rezemat ființa națională pe alianța Germaniei și Italiei și dacă marea armată germană n'ar fi stat chezășie a libertății pământului nostru, am fi fost de mult zdrobiți sub năvala hoardelor din răsărit care pândeau ceasul distrugerii noastre și a Europei. Acesta este adevărul".

Au trecut doi ani dela intrarea noastră în pactul tripartit și lumea a putut să se convingă cât de aprig își respectă Românul cuvântul.

Ne-am cucerit prin lupte crâncene dreptul la vieață și libertate, contribuind din toate puterile la izgonirea bolșevismului, cel mai crâncen dușman al nostru și al Europei.

Astăzi, la împlinirea celor doi ani, ne găsim neînfricați, pe câmpul de onoare, dând ultimele lovituri balaurului roșu.

Faptul că diviziile românești, alături de armata germană, cuceresc cele mai grele izbânzi la Volga și în Caucaz, — ne dovedește că știm să fim prezenți acolo unde primejdia este mai mare, arătându-ne demni de stima și admirația aliaților noștri.

Ne batem cu înverșunare la Volga și în Caucaz și ecoul luptelor noastre se aude în toată Europa, înălțând prestigiul României. Presa germană o spune cu un frumos cavalerism că ostașii români au fost cei dintâi care au sărit în foc și că fără ei multe din victoriile câștigate n'ar fi fost cu putință.

Suntem pe deplin convinși că victoria va fi a puterilor Pactului tripartit, care păstrează în mâini toate cheile succesului, iar mâine, după războiu, în noua ordine europeană, România va avea locul ce i se cuvine, după importanța contribuției sale.

I. VALERIAN

Românii la Stalingrad

Surprind orice mișcare
Cu privirea
Și calcă'n plin,
Atenți,
Cu pas vânjos,
In brațul lor svâcnește
Oțelirea
Și'n suflet,
Au credința în Hristos.
Pe drumuri și cărări
Inveninate.
Cu mine,
Spini de moarte,
In orice loc,
Alergă
Printre casele'mpănate
Cu aprige și crude
Guri de foc.
Prin grindina
De gloanțe
Se strecoară,
Trec iuți printre ruine,
Pe furiș,
Străbat, neînfricați,
Prin nori de pară,
Zdrobind, eroic,
Orice ascunziș.
Cuprinși
De'nviorarea bărbăției,
Tot mai aprinși
La luptă se aștern,
Croindu-i, Țării,
Drumul veșniciei,
Prin slava
Eroismului etern.

Put. adm. TH. D. CARAMAN

In Caucaz observatorii români urmăresc mișcările inamicului

Ecoul vizitei d-lui Prof. Mihai Antonescu

Ultima vizită a d-lui profesor Mihai Antonescu la Füehrerul Marelui Reich a fost îndelung comentată de presa germană. Atât gazetele dela Berlin și Viena, cât și ziarele germane de provincie, au subliniat însemnătatea acestei întrevederi, din care reiese limpede efortul unei strânse colaborări între cele două popoare amice. De astădată o colaborare pe frontul muncii și a producției, — tot atât de apropiată ca și colaborarea de arme.

Ziarele germane relevă cu acest prilej personalitatea d-lui profesor Mihai Antonescu, primul colaborator al Mareșalului Antonescu, care aparține, prin vârstă, generației tinere de oameni de Stat din Europa.

Creind fundamentele juridice ale noului Stat totalitar și desăvârșind opera de românizare, — cum scrie o gazetă din Leipzig, — președintele ad-interim al Consiliului de Miniștri Român, s'a ilustrat ca un om de acțiune. Energia și hotărîrea pe care le-a depus în acești doi ani de guvernare, în slujba Patriei sale și, totodată, pentru cauza aliaților săi, — și-au arătat pe deplin roadele. Armata română luptă victorios sub zările Răsăritului, alături de brava armată a Germaniei, cu sentimentul clar că, în viitor, destinul celor două popoare va fi același, într'o ordine ce va trebui impusă cu armele. Dincoace, în spatele frontului, lupta comună, pe teren economic și social, este dusă cu aceeași hotărîre, în același spirit de camaraderie.

Pentru ca un popor să păstreze o ordine atât de perfectă, a fost nevoie de multă muncă și chibzuință.

Ziarele germane se ocupă pe larg, și cu simpatie, de munca uriașe de refacere și reconstrucție, înfăptuită de țara noastră, dela venirea la cârma conducerii destinelor naționale a regimului d-lui Mareșal Antonescu și relevă spiritul entusiast și sănătos în care poporul român se străduește, ca prin neobosita lui activitate să poată să ocupe locul de cinste ce i se cuvine în rândul națiunilor, în cadrul noii ordini europene bazată pe adevăr și pe dreptate.

Avem de aceea tot dreptul să fim mulțumiți de modul în care Germania apreciază munca noastră constructivă, însușirile recunoscute ale poporului nostru și însemnătatea contribuției noastre economice și militare în lupta aprigă ce se duce pentru înfrângerea bolșevismului și pentru dobândirea victoriei finale, ce va asigura noua ordine europeană pe temeiuri eterne de justiție și de dreptate omenească.

De altfel și presa altor multe țări străine continuă să se ocupe de convorbirile d-lui profesor Mihai Antonescu cu Führerul și cu d-l von Ribbentrop, convorbiri considerate ca un foarte important eveniment extern.

Comentariile presei germane

Din dările de seamă ale ziarelor germane, care scot în relief cordialitatea relațiilor dintre cele două State, reies în mod indiscutabil rezultatele pozitive ale convorbirilor avute de Vicepreședintele Consiliului de Miniștri român cu Füehrerul și cu d-l von Ribbentrop, ministrul de externe al Reichului.

Deși, ca întotdeauna în asemenea ocazii nu se pot da amănunte precise a celor discutate cu acest prilej la Berlin, se poate totuși spune că s'a examinat toate problemele importante care interesează cele două țări.

Bineînțeles că principalul obiect al convorbirilor a fost colaborarea în toate domeniile dintre cele două State.

In această privință, cercurile germane precizează că toate chestiunile importante și mai ales cele nerezolvate, au fost examinate.

Toate acestea duc la concluzia că vizita d-lui profesor Mihai Antonescu poate fi considerată ca un real succes pentru aliatul Marelui Reich.

Scrisoarea d-lui Mareșal Antonescu adresată d-lui general N. Stoenescu

D-l Mareșal Antonescu, Conducătorul Statului a trimis următoarea scrisoare d-lui general Stoenescu, fost ministru al Finanțelor:

București, 24 Septemvrie 1942

DOMNULE GENERAL,

Mi-ați cerut să aprob plecarea dv. din guvern, pentru a putea să vă faceți datoria de General acolo, unde luptă ostașii noștri, — pe front.

Ostaș eu însumi, vă înțeleg și am datoria să vă înlesnesc această chemare a carierei dvs.

Folosesc acest prilej ca să vă mulțumesc călduros pentru serviciile pe care le-ați făcut Guvernului și Țării, prin munca dvs., prin devotamentul dvs. și prin realizările pe care, deși militar, ați știut să le obțineți la un departament tehnic dintre cele mai grele, în împrejurări de războiu, care cer atâtea contribuții, dar impun atâta disciplină finanțelor Statului.

Ați servit țara în împrejurări excepțional de grele, și aceasta nu o voiu uita niciodată.

Reintrând în cariera ostășească, sunt sigur că meritele dvs. vor continua să folosească țării.

Primiți, vă rog, Domnule Ministru, asigurarea stimei mele.

MAREȘAL ANTONESCU

Misiunea navală japoneză vizitând România

Cu pionerii români spre Temriuk

O companie de Pionieri!

Sunt ostașii, care, pe lângă armă, duc cu ei instrumente felurite de lucru, începând dela casma, târnăcop, fierăstrău și teslă, terminând cu aparatele sensibile cu care caută să descopere minele îngropate în pământ de inamic, pentru a bara drumul armatelor victorioase.

Pionierii sunt prezenți mereu și pretutindeni, la olaltă cu pușcașii, în linia întâia, căutând câmpuri de mine sau atacând cazemate, chiar înaintea acestora — atunci când în cale se interpune un curs de apă, care trebue forțat, sau se opresc o clipă, pentru a construi poduri trainice, pe care să se scurgă coloanele de muniții și împrospătare.

Tăcuți, mereu puși pe treabă, cu mânecile suflecate, sau în apă până la brâu, lucrează de zor, de multe ori sub focul ucigător al dușmanului. Dacă din întâmplare munca lor se nărue sub lovitura unei bombe sau a vreunui proiectil de artilerie, la fel furnicilor harnice, nu se descurajează, ci reiau lucrul cu mai multă hotărîre, și-în scurt timp — fac la loc ce s'a stricat.

Nu-i înspăimântă pericolul ce-i pândește la fiecare pas. Işi bat joc de moarte, clipă de clipă, scormonind pământul cu mâinile, spre a-i smulge cutiile ucigașe — minele — ascunse satanic de dușman, pentru a sfărâma tancurile grele de zeci de tone și zeci și sute de oameni.

Nu-i înspăimântă cazematele ascunse, care împroașcă valuri de moarte, cu oțelul asvârlit prin creneluri. Ajung la ele, le descopăr tainele, pentru ca puțin mai târziu să le transforme în cetăți moarte, reduse la tăcere de mâna iscusită a pionierilor.

Nu-i înspăimântă frământarea de beton și fier, încâlcite ca niște tentacule de hidră, răpusă în firul râurilor și al fluviilor, — rămășițe sinistre ale podurilor svârlite în aer de fugari. Se cațără fără frică pe grinzile lor sfărâmate, pentru a face posibilă trecerea ostașilor, care nu pot și nu au voie să întârzie.

O companie de Pionieri!

A pornit în pragul verii anului trecut dela Mușenița și Fântâna Albă din Bucovina, cu o brigadă de Cavalerie. Au mers pas în pas cu ea, lucrând la început la distrugerea observatoarelor inamice din sectorul de luptă al Brigăzii. Au ajuns luptând, spre Hotin, la 17 Iulie 1941, iar dincolo s'au îndreptat spre Naslavca și Verejeni, pe Nistru. Aici, sub focul aprig al bolșevicilor, împroșcat din cazematele liniei Stalin, o parte din oamenii companiei au efectuat trecerea fluviului cu bărcile, în timp ce restul au amenajat punctele de trecere.

Odată sosiți pe malul răsăritean al Nistrului, s'au îndreptat în grabă spre prima linie de cazemate, și, împreună cu ostașii cavaleriști, au pus stăpânire pe ele, distrugându-le sau scoțând pe bolșevici din lăuntru, după ce le-au deschis intrările.

Luptând și lucrând, au ajuns în același timp cu brigada la Nipru, unde, distrugând barajele puse de sovietici pe fluviu spre a împiedeca depășirea lui, l-au trecut cu bărcile, la Beryslav și mai în sus.

Au străbătut stepa Nogai spre Melitopol, Nogaisk și Berdiansk, pentru a rămâne pe tot timpul iernii alături de unitățile de cavalerie, făcând paza țărmurilor Mării de Azov. Aici au construit la rândul lor barajele de coastă, cu mine și sârmă ghimpată, pentru a asigura spatele frontului de eventuale încercări de debarcare ale bolșevicilor.

Dar, iată că la începutul lui August 1942, cavaleria a primit ordin să pornească mai departe. Laolaltă cu ei, au ocolit limanul Donului, pe la Rostov și au coborît spre Sud — în Kuban.

Dela Timoșewskaia, unde rezistența bolșevicilor s'a accentuat, pionierii sunt atașați Corpului de Cavalerie, pentru atac.

Luând parte la acțiunile dela Krasnoarmeiskaia, Slawianskaia — la fortăreața râului Protok — și la Anastasiewskaia, pionierii au continuat să-și facă datoria cot la cot cu escadroanele de călărași și cu roșiorii.

Rând pe rând, atacând vrăjmașul, sau curățind câmpurile de mine, au luat parte la marșul impetuos al călăreților, în inima Kubanului.

Grosul cavaleriei, schimbând obiectivul spre canalul Kurka, pionierilor le-a revenit greaua misiune de a contribui la efectuarea podurilor peste canal și la susținerea capetelor de pod formate.

Porniți dela Swistelnikow spre Otrub-Kalabatka, ei au încercat și au reușit în cursul nopții de 19 August să treacă cu bacurile canalul, sub tirul disperat al artileriei și brandturilor bolșevice, secerați de aproape de mitralierele ascunse în ogrăzile satului Kalabatka.

In aceste condițiuni s'au apucat de lucru, pentru construirea podului de vase peste canal. Un proiectil lovește în plin podul; munca este reluată cu energie și până în zori, susținuți de elemente dintr'un regiment de roșiori, totul este reparat, iar capul de pod gata.

Lăsând pază la pod, hărțuind mereu pe inamic și rămânând zi și noapte sub focul disperat al acestuia, se angajează în linia întâia alături de călăreți, pe drumul care duce dela Kalabatka spre Kolhozul Put-Lemina și Kurcianskaia, la poalele dealului, curățind minele plantate de marinarii sovietici, puși pe fugă.

Se deschide astfel drum larg escadroanelor de cavalerie și divizioanelor de artilerie călăreață și motorizată, în dese schimbări de poziție, pentru urmărirea dușmanului, care se retrăgea, apărând terenul pas cu pas.

Satul Kurcianskaia odată ocupat, în ziua de 21 August, pionierii trec mai departe în îndeplinirea misiunii lor.

După frumoasa performanță dela podul peste canalul Kurka, la Otrub-Kalabatka, unde pionierii au rezistat atât de eroic timp de două zile, fără hrană și fără apă de băut, umezindu-și numai buzele cu apă infectă din canal, se părea că munca lor va fi mai ușoară. Niciun accident de teren nu lasă impresia că va da prea mult de lucru pionierilor români, atât de încercați și de iscusiți în meseria lor, iar pierderile în oameni nu se vor mai produce.

Totuși, bolșevicii dându-și seama de manevra la care erau siliți de cavaleriștii români, fiind fără încetare împinși spre Temriuk — punctul cel mai important de rezistență, care străjuia nu numai delta fluviului Kuban, dar mai domina și strâmtoarea Mării de Azov, între peninsulele Kerci și Taman — se apărau pe fiecare șanț în lungul șoselei, în fiecare grădină cu pomi, casă sau movilă de pământ dealungul dealului Kurcianski.

Dincolo de satul Kurcianskaia, la vreo 3 kilometri spre Temriuk, Sovieticii organizaseră o puternică linie defensivă, de-acurmezișul șoselei. Un șanț lung de peste 200 metri, sprijinit cu un cap de liman și cu altul pe șosea, era protejat de un baraj triplu de mine, care, porniau în zig-zag dela liman, treceau prin spatele unor cuptoare de uscat fructe, traversa șoseaua, în fața clădirilor unui Sielhoz și se pierdea la aproape al 200 metri în miriști.

In dreapta și în stânga șanțului, în clădirile din jur, numeroase cuiburi de mitraliere (însu-mi am numărat opt), și o baterie brandt.

Pionierii înaintează în seara spectaculoasă de 21 August, până în fața acestei linii și rămân pe poziție toată noaptea, numai la câteva zeci de metri de bolșevici.

In bezna nopții, pe un vânt rece și umed, care sufla dinspre liman, luminile rachetelor, exploziile proiectilelor de brandt și artilerie și dârele gloanțelor trasoare, brăzdau cerul și făceau să hăue calea cu sunetul lor. Din când în când, razele lunei pline străbăteau prin norii ce alergau parcă îngroziți pe cer.

La comanda bolșevicilor — aduși în culmea disperării — răspundeau pionierii cu focuri de armă automată și grenade.

Mateloții și cadeții din marina sovietică păreau că nu vor să cedeze. Dar în zori, un escadron de călărași îi atacă din flanc, dinspre deal și îi forțează să fugă pe marginea limanului, spre Sewerine Sady și Temriuk.

Imediat pionierii trec la curățirea terenului; scot în timp numai de o oră, peste 120 de mine, degajând astfel șoseaua.

Aici, însă, soarta a vrut ca pionierii din acea companie să plătească din plin tributul sângelui, prin pierderea unuia dintre cei mai buni ofițeri, lt. de rezervă Mihail Virgil, constănțean de fel, și încă a altor trei ostași: sergentul Neagu Nicolae, caporalul Murgoci Costache și soldatul Rus Victor.

Istoviți de lupta acerbă, din ziua precedentă și din cursul nopții, nu au pregetat o clipă să treacă la lucru. Una dintre mine, sensibilizată de numeroasele proiectile căzute în jur, a făcut explozie, răpunându-le vieața.

In buzunarul vestonului sfâșiat al locot Mihail, s'au găsit două cărți poștale: una adresată părinților și alta fratelui său, dar pe care nu avusese timp să scrie decât atât:

„Scumpii mei părinți“, și

„Dragă frate“.

...Câte gânduri nu ar fi vrut să aștearnă pe hârtie acest brav ofițer, către cei dragi ai lui, gânduri pe care le-a amânat în ajun, pentru a-și împlini datoria către țară...

De aici, dela Sewernie Sady, pionierii au pornit mai departe spre Temriuk. Erau însă mai hotărîți, iar în ochii fiecăruia strălucea ca un jar dorul răzbunării camarazilor de arme răpuși la datorie.

A doua zi, în dimineața de 23 August, pionierii, alături de primii cercetași, intrau în Temriuk, pentru a înlătura baricadele și a scoate minele ascunse de matrozii bolșevici, ca niște capcane satanice în calea ostașilor noștri.

Pe drumurile pe unde trecuseră pionierii, mormane de cutii încărcate cu trotil, păreau niște sinistre monumente ale bolșevismului care sucombă.

Cap. t. r. GHIȚULESCU GH.

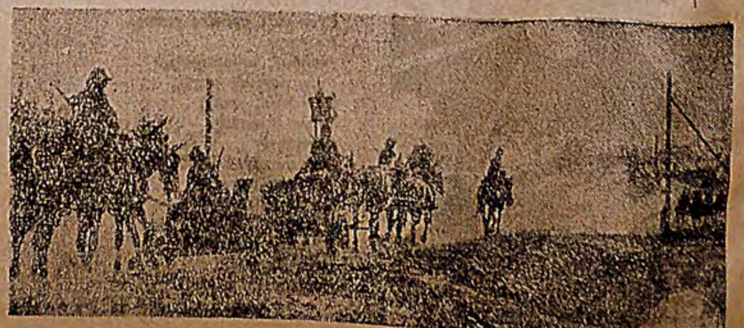
Ostașul român

Nepăsător de moarte, în luptă se avântă
Să-și apre credința și Patria lui sfântă.
Cu suflet dârz pășește pe drumul glorios.
Călăuzit de raza luminii lui Cristos.

Cu arma schimbă plugul, pornind cu bărbăție,
Din plaiurile mândre, din munte, din câmpie,
Să lupte cu dușmanul barbar ce-a cotropit,
Pământul pentru care strămoșii s'au jertfit.

Privind întreg trecutul, în amintiri răsare
Oștirea românească, mereu biruitoare:
Cu Voevozi'n frunte, străbunii se luptară
Zidind, în veșnicie, această mândră țară.
Călăuzit de raza luminii lui Hristos,
Ostașul poartă, astăzi, stindardul glorios.
Nepăsător de moarte, în luptă se avântă
Să-și apre credința și Patria lui sfântă.

DIMITRIE ALBOTA

In urmărirea inamicului din Răsărit

Cavaleria română a cucerit Anapa

Iureşul năvalnic al unei mari unităţi de Cavalerie, nu a putut fi stăvilit nici de pânza de foc a Brandt-urilor, nici de bătaia fără întrerupere a tunurilor de pe vasele de războiu bolşevice, cari au ancorat în largul Mării Negre şi nici de păienjenişul de mine, ţesut cu dibăcie iudaică pe terenul accidentat din faţa oraşului.

Cavaleriştii români s'au acoperit din nou de glorie pe terenul mănos al Caucazilor, la poalele munţilor şi pe litoralul Mării de Azov şi Marea Neagră. In toiul luptelor, cavaleriştii se aseamănă cu acei smei din poveşti care trec peste tot în calea lor. Ei nu stau locului decât atunci când, caii trebue să se odihnească şi să-şi consume raţia de hrană. Mereu înainte, atacând pe un front larg, ei cuceresc sate după sate şi cad în spatele inamicului, care văzându-se încercuit, se predă, bun înţeles după ce a distrus armamentul, sau a putut da foc satelor şi colhozurilor. Sunt atâtea convoaie de prizonieri, încât cu greu se pot număra aceia care au fost scoşi din luptă. Unii dintre ei abia se ţin pe picioare de teama de a nu fi schingiuiţi de ostaşii noştri, aşa cum i-a putut convinge elementele de propagandă din armata bolşevică.

Nu e mult de atunci, de când călăraşii şi roşiorii au atacat canalul Kurko, renumit prin sistemul lui de apărare. Inamicul era întărit aici cu Brandt-uri de toate calibrele şi sprijinit de valuri succesive de aviaţie. Populaţia satelor din faţa trupelor române de teama soldaţilor bolşevici, care slăbeau rezistenţa, a pus mâna pe arme şi a tras toată muniţia. Podul peste canal a fost aruncat în aer, iar în retragere, ruşii au dat foc satelor şi-au luat cu ei tot ce au putut duce.

Canalul a fost forţat la Nord-Est de satul *Krasni Octiabre* (*Octombrie roşu*) şi în câteva ore s'a putut face cap de pod. Aci a fost rănit căpitanul Plesnilă. Inamicul lasă pe teren mulţi morţi şi răniţi. Prin casele dărâmate se găsesc pâlcuri, pâlcuri de prizonieri. Ei devin o povară pentru cavaleriştii, cari urmăresc în goană nebună pe bolşevici.

Divizia şi-a continuat atacul pe partea de Sud a peninsulei Taman, ajutând la efortul altei brave divizii de cavalerie, pentru cucerirea satului Kurcianskaia şi ajungerea ei la Temriuk, situat între gura Kubanului şi canalul Mării de Azov. Cavaleria ajungând în zona localităţii Kostaewskaia, ruşii opun o dârză şi încăpăţânată rezistenţă. O acţiune fulgerătoare pe flancuri a Diviziei, îi scoate pe ruşi de pe înălţimile acestui sat unde erau bine fortificaţi—majoritatea fortificaţiilor erau orientate spre Mare—şi îl ocupă.

Drumul spre Anapa, pare a fi deschis. Dar cine poate preciza aceasta. Bolşevicii, au atâtea surprize de parcă ar fi la un bal mascat. De pe acoperişurile colhozurilor, de prin copaci şi ruine, ruşii izolaţi de resturile armatei peste care se prăvăleşte cavaleria, trag ultima muniţie. Trag de frica de a nu cădea prizonieri.

Cavaleria nu dă răgaz inamicului să se regrupeze în portul Anapa, unde sunt alte forţe baricadate, ci, pe un front larg, cu unităţi de şoc, atacă viguros. In oraşul părăsit de populaţie de luni de zile, cavaleriştii luptă ca infanterişti, iau casă cu casă şi cu două baterii de artilerie, bine plasate, trag asupra vaselor de războiu din largul Mării cari se pregăteau să deschidă foc.

Portul Anapa este o ruină. Nici o clădire nu a rămas în picioare, datorită bombardamentului de aviaţie germană, care în mod sitematic l-a transformat într'un morman de moloz. Pe străzi şi în faţa caselor, bălăriile sunt mai mari decât un om. Oraşul a fost evacuat de multă vreme. Nu se vede nicio ţipenie de om. Prin curţile caselor dărâmate au rămas doar pisicile, care miaună neîntrerupt a foame.

Clădirea amiralităţii portului arde şi acum, iar statuia lui Stalin, îndreptată cu pumnul închis spre gurile Dunării peste Marea Neagră, a fost scurtată de cap, de o schije de obuz. In apa mării care scaldă coasta acoperită de ruine, zeci de vase bolşevice, cu pântecele găurite şi catargele încovoiate, s'au aplecat într'o parte sub rafalele loviturilor de proiectile germane şi române.

Malurile mării, sunt pe unele locuri abrupte, având înălţimea de 20—100 metri. O plajă largă şi lungă este împânzită de reţele de sârmă şi drugi de fier deşi ca parii în gard, reţelele acestea de sârmă şi cazematele se întind pe câteva hectare, dând impresia de departe, că eşti în faţa unei plantaţii tânără de pomi.

Prin acest desiş de sârme şi guri de foc, cavaleriştii au croit drum până la buza mării şi au cucerit portul şi oraşul Anapa. Prin pierderea acestui port, flota bolşevică a rămas văduvită de încă un loc de refugiu pentru vasele de războiu şi transport.

Strălucita victorie a Cavaleriei dela Anapa, constitue o nouă pagină de epopee.

Locot. rez. GH. GHEORGHIŢESCU.

Regăsiri

Din sbuciumul străbunilor cu plete
Şi ochii dârji, sfredelitori de zări,
Se nasc în mine 'nvolburări de cete
Ce-au ctitorit atâtea aşezări.

Şi trec prin anii veacurilor moarte
Cu fruntea 'ncununată de mândrii,
Lăsând atâtea gânduri să mă poarte
Pe şesuri plămădite 'n vijelii.

Găsesc aici un loc pentru popasuri,
Dincol'o săpătură-un vas de lut.
Străbuni, v'aud cântând cu mii de glasuri
Pe unde slava voastră a trecut.

Căci port plămad'atâtor vieţi în mine,
Ca într'o urnă plină de demult,
Iar visu-mi, străbătând printre destine,
Se 'nalţă şi în freamăt şi 'n tumult.

OCTAV SARGEŢIU

Ostaşii români la atacul Stalingradului

Ostaşi germani pe frontul Stalingradului

Sublocotenentul Andrei Niculescu

Era primăvară, 10 Mai 1941, când mândra tresă de sublocotenent de pe ipoleţii noştri, zâmbea scăldat în razele soarelui. Au plecat în grabă la regimente. Parcă îl văd pe Andrei, voios între ostaşii de curând porniţi, în drumul spre răsărit, lăsând cazarma pe care nici nu apucase să o cunoască bine.

Mândru, în fruntea unităţii sale, mergea într'o aplicaţie cum nu mai făcuse alta — războiul. In pasul domol al calului, frânturi de gând din scoala militară mai stăruiau în amintire, ca un vis trăit.

S'a terminat prima zi de marş, au urmat altele, am fost împreună. Dar nu am avut prea mult această bucurie, căci Andrei, cu care mă înfrăţise vieaţa de cadet, a trebuit să plece în alt regiment cu care urma a face campania.

Au trecut multe zile, înverşunata campanie dela Prut la Odessa ne-a dus pe drumuri depărtate. Intâmplător întâlnesc lângă Odessa un ofiţer din regimentul în care lupta Andrei, care mi-a vorbit cu admiraţie despre el.

„Vesel oricând, cel dintâi acolo unde pericolul era mai mare, curajos ca niciunul, bun camarad". Aşa îl descria camaradul său de regiment.

Ne-am revăzut la Birzula, revenind la regimentul nostru. A fost sărbătoare. Din acea clipă voioşia era din nou cu noi.

Modest, aşa cum îl cunoaştem toţi, nu ne-a spus nimic despre faptele sale de arme, deşi ele erau cunoscute şi în alte regimente. Ii era greu. când îi ceream să ne spună cum a contra-atacat cu personalul dela P C. divizion, elemente inamice infiltrate până acolo.

Am petrecut 2 luni în cantonament de iarnă, unde am retrăit clipele din dormitorul şcoalei, când seara după stingere, fiind vecini cu paturile, schimbam în şoaptă o vorbă, o glumă, un gând, până ce adormeam.

A venit primăvara şi din nou am luat drumul răsăritului. Nici de data asta nu am avut norocul să fim alături în luptă, unitatea sa fiind în stânga sectorului, iar a mea în dreapta.

In istorica bătălie de pe câmpurile Harcovului, Andrei cu secţia sa de sacrificiu, a arătat tuturor cu câtă dibăcie ştie să se bată, stârnind admiraţia şefilor săi .

Atunci când mitralierele clănţăneau fioros, când tunurile tuşeau de vuiau văile, acolo la Gladovca, Andrei nu mai era copilandrul frumuşel, ci un luptător dârz care mânuia cu măiestrie tunurile.

Ne-am întâlnit într'un scurt răgaz la Semenofca. L-am îmbrăţişat, lăudându-i faptele. S'a ruşinat. Aşa era Andrei. Printr'o întâmplare vine în divizionul nostru ca orientator. Ne-a fost mare bucuria având prilejul să fim şi în luptă împreună.

Am pornit tot mai departe spre răsărit. Era veşnic la datorie. Il găseam adesea, până seara târziu, la aparat, cercetând câmpul la inamic. Veşnic neobosit, lucra toată noaptea la P. C. A doua zi era primul la post. Din glumă, în glumă, trecem Donul şi de aci luăm calea Volgii.

27 August 1942 „Atacăm Derbety", îmi spune el, am să mă distrez bine şi azi, râd cu poftă când îi văd fugind!

O zi călduroasă. După un marş lung şi obositor, facem recunoaşteri şi intrăm pe poziţie. La orele 18 atacăm. Se întrec tunurile în răbufneli şi văile se clatină parcă să se dărâme. Infanteria noastră a trecut la baionetă. Mă gândesc cu ce poftă trebue să râdă Andrei acum.

Noaptea a căzut din creastă în creastă şi s'a scufundat în vale. A sbârnâit telefonul... Andrei este rănit grav. Cer lămuriri, dar nu aflu nimic. Târziu, vine un ostaş din baterie, care îl întâlnise pe Andrei pe brancardă. Deşi grav, l-a oprit pe ostaş, ţinând să-mi comunice că e rănit. Voia să ştiu cel dintâiu.

Se revarsă zorile. Andrei a plecat pentru totdeauna de pe câmpul de bătălie. Tunurile au început să urle, duşmănos ca niciodată, asaltăm Derbety. Intr'o oră este în mâna noastră.

„Andrei, tu nu mai eşti să râzi de fuga lor. Fie-ţi calea uşoară!".

Sublt. BENONE GEORGESCU

Lângă Leagăn

Să urcăm odoru'n leagăn
Şi să-l culce mama lin,
Că tăticu-i dus departe
La războiu cu'un neam hain.

Tata vine, vine tata,
N'avea grijă, dormi uşor!...
Pe deasupra umbra serii
Flutură mângâietor.

O poveste fără capăt
O să-i spunem fir de fir...
Şi cum doarme'n perinuţe
Nu-i băiat, ci trandafir.

Iar alături sfânta mamă
Intr'un zâmbet de nespus
Parcă-i însăşi bucuria
Sfintei Mame-a lui Iisus...

E. AR. ZAHARIA.

Ochiul artileriei

La nevoie ostaşii ştiu să tragă un tun greu pe poziţie

Atacă bolşevicii

Regimentul, după 3 zile de lupte înverşunate, dar încununate de succes, ocupă o poziţie de apărare pe înălţimile dela Nord de satul Parishskaja.

Compania 5-a, sub comanda d-lui căpitan Zamfiroaie Simion, întărită cu un pluton din compania 7-a, comandat de sublot. Ardeleanu Gh., ocupă o poziţie de apărare pe înălţimea cu cota 109,5, de pe şoseaua Vasiliewka-Ivanowka, cu misiunea de legătură între regimentul nostru şi un regiment de vânători.

Incă înainte de zorii zilei, la inamicul din faţa companiei 5-a se observă pregătiri de atac. Soldaţii noştri liniştiţi, fac ultimele pregătiri.

Primele zori încep să împresureze cerul. Departe, nişte „greuri" îşi aruncă proiectilele, care, explodând, fac un sgomot de cazan spart. Ruşii ne spun bună dimineaţa, prin mai multe serii de lovituri de bronz, iar noi le răspundem la politeţe prin clănţănituri de mitraliere.

Soldatul Stan, amabil ca totdeauna, le spune, de repetate ori, cu puşca mitralieră cât e ceasul, apoi o linişte de scurtă durată se aşează în sector.

— „Atacă bolşevicii"! se aude deodată strigătul de alarmă al plutoanelor şi dela P. C. al companiei 5-a, se dă semnalul că inamicul atacă.

Trupurile sunt încordate ca nişte arcuri, mâinile cuprinzând spasmodic armele. Privind spre inamic, îi vedem cum vin în valuri, valuri compacte, spre centrul sectorului, apărat de compania 5-a.

Ii lăsăm să se apropie. Au ajuns la 400 metri în faţa noastră şi auzim strigând „ula", un ula bestial şi puternic gutural.

Armele noastre automate i-au prins în focul lor. Ruşii se trântesc la pământ şi apoi continuă înaintarea.

In spate auzim: „Trage, Buta, trage"! şi glasul căpitanului Zamfiroaie, ce îndreaptă tragerea brandt-urilor plut. t. r. Buta, în faţa cazematelor dela cota 109,5, unde Ruşii par mai compacţi.

Comisarii ruşi, din spate, cu pistolul mitralieră şi cravaşele, îndeamnă oamenii lor să pornească la asalt. Inutil, însă. Pânza noastră de foc e prea deasă şi bine plasată. Aici, pe unde suntem noi, inamicul nu mai poate trece.

Primul atac al ruşilor n'a izbutit şi-i vedem retrăgându-se în dezordine, urmăriţi de focurile armelor automate.

De acum, clipe de încordare se aşează asupra poziţiei noastre. Ne facem reîmprospătarea cu muniţii şi aşteptăm.

E ora 11 fără 10 minute. Prin ploaia de brandt-uri şi artilerie grea de slănţuită asupra întregii noastre poziţii, ruşii îşi pregătesc al doilea atac. Proiectilele cad pretutindeni. Postul de comandă al companiei, probabil identificat de inamic, este intens bombardat de „greaua" inamică, şi abea se mai zăreşte printr'un nor gros de praf şi fum.

Armele automate inamice ţes o pânză de foc asupra noastră. Inamicul, valuri, valuri, îşi îndreaptă acum atacul spre flancul drept al companiei, spre plutoanele sublocot. Dincă şi sublocot. Ardeleanu, cu intenţia de a ne învălui.

Armele noastre intră din nou în funcţiune şi aştern în rândurile inamice şiruri de cadavre. Intărâtaţi însă de băutura ce li se dase, de foamea ce le rodea măruntaiele şi setea ce le ardea buzele, ruşii dau incontinuu năvală, împinşi din spate de comisarii lor, care îi ameninţaseră că nu le vor da de mâncare şi apă, până nu vor ocupa poziţia noasră (Declaraţii luate dela prizonieri).

Situaţia se prezintă grea pentru noi. Tragem din răsputeri. Pentru a uşura situaţia flancului drept ameninţat, comandantul companiei trimite două grupe ca întărire.

In această acţiune, caporalul Cizmaşiu, caporalul Otoiu, fruntaşul Avram, fruntaşul Ciornea şi soldatul Lascu sunt răniţi. Sergentul t. r. Ciupagea, cade ca un erou în fruntea grupei sale, pe când îşi îmbărbăta oamenii şi dirija focul puştii mitraliere. Serg. Covăsală, comandantul unei grupe din plutonul de mitraliere al lt. Fotescu, văzând că arma sa nu mai poate trage automat, dispreţuind pericolul, ia mitraliera în spate, străbate ploaia de gloanţe, aproape de 200 metri şi revine la grupa sa cu o altă mitralieră, pe care o pune în bătaie.

Acelaşi sergent, ia o puşcă mitralieră, rămasă fără trăgător, şi, în picioare, trage în cei ce se apropiaseră până la 40 de metri de poziţie. Un glonte nemilos însă îl răneşte grav.

Prin ploaia de gloanţe se face împrospătarea cu muniţie. Căpitanul Zamfiroaie, dispreţuind pericolul îşi încurajează mereu ostaşii.

Brandt-urile împrospătate şi artileria lovesc vijelios în puhoiul inamic, slăbit tot mai mult. La ora 16 răsuflăm uşuraţi, întru cât inamicul intrat în derută, dă înapoi.

La ora 18, „Catiuşa", tunul blestemat al sovieticilor, prin cele 54 proiectile ale sale, anunţă al treilea atac.

Dumnezeu nu le-a ajutat, însă. Cele 54 proiectile, fiind prost ochite, fac prăpăd chiar în prima linie inamică. Două ore de aparentă linişte, ne-au dat timpul să ne aprovizionăm şi să ne udăm cu apă buzele uscate de arşiţa lui August.

Inamicul atacă însă din nou centrul sectorului companiei 5-a.

Increderea noastră nu scade însă de loc. Caporalul Florea, deşi rănit în atacul din 4 August, şi revenit la comanda grupei sale, în dimineaţa de 23, îşi îmbărbătează oamenii şi rezistă puternic avalanşei inamice. Plutoanele plutonierului Puicaru, ale sublt. Dincă şi sublt. Ardeleanu, intră în acţiune. Sângele rece al şefilor dă încredere oamenilor care trag, trag mereu.

Un val de bestii roşii pătrunde până în linia I-a. Soldaţii noştri trag însă fără încetare. Puşcaşii pun baioneta la armă şi încep să arunce grenade în valul care făcuse spărtura.

Soldatul Cucu este răpus în lupta cu doi bolşevici. Un pluton de călăraşi, contra-atacă spre flancul drept al companiei şi restabileşte situaţia. Bestiile roşii păltesc cu viaţa îndrăsneala lor; soldatul Cucu este răzbunat amarnic.

La ora 19, inamicul se retrage în debandadă, pentru a treia oară, lăsând pe câmpul de luptă numeroase cadavre şi răniţi.

Sublt. rez. D. I.

Cum a căzut Temrjuk-ul

Dela canalul Kurka spre oraşul Temrjuk, înaintăm pe terenul dintre râul Kuban şi limanul Kurtschanskaia, ce se face din ce în ce mai îngust.

Pe această porţiune bolşevicii apără cu îndârjire fiecare lat de pământ, pentrucă îşi dau seama că odată căzut Temrjukul, retragerea trupelor roşii dinspre Kerci este absolut tăiată. In faţa energiei, cu care s'au apărat bolşevicii la început, nimeni nu ar fi crezut că acest oraş va cădea atât de repede ca un fruct copt.

In faţa noastră şi la stânga, dealungul Kubanului, se ridică şirul de dealuri ce domină cotele 122 şi 290 întreaga regiune.

In dreapta dealungul limanului Kurtschanskaia se întinde satul cu acelaşi nume şi cu mici întreruperi constitue 8 km teren acoperit, pe care inamicul poate rezista foarte bine.

Ruşii s'au apărat cu o înverşunare neobişnuită. Acest teatru de luptă a fost mărturia unui crâncen duel de artilerie şi a repetate atacuri de aviaţie rusească. Pământul era răscolit ca pe urma unui plug uriaş. Peste tot plutea un miros insistent de praf de puşcă. Poziţiile inamice au fost organizate la teren, cu săpături executate dinainte.

Inamicul concentra focul a numeroase baterii pe şoseaua ce duce la Temrjuk, dealungul satului Kurtschanskaia. Satul a mai fost bătut milimetru cu milimetru şi de brandturi.

Vaci, păsări şi câini morţi prin sat şi în jurul satului, înţepeniţi cum erau, păreau dela distanţă figurinele de lut ale unui joc de copil, răvăşite peste tot. Câte o casă se desprinde în două şi arde mocnit, în timp ce cârduri de gâşte înoată liniştite pe suprafaţa limanului.

In jurul celor două cote, lupta se dădea cu deosebită încordare pe culmi. Artileria noastră a spulberat orice rezistenţă, în nori de fum şi praf, ce se ridică din pământul răscolit.

Repetatele atacuri spectaculoase de Rata nu înseamnă nimic.

Sistemul de apărare al oraşului a fost alcătuit dintr'o serie de centre de rezistenţe, organizate dealungul culmilor de deal şi în special în jurul cotelor 122 şi 290. Repetate fâşii de teren minate, încălecând şoseaua, făceau legătura între poziţiile organizate din dealuri şi adevăratele case-cazemate din Kurtschanskaia.

Inaintarea trupelor noastre a fost fulgerătoare. Aceşti soldaţi care nu au dormit de zile şi nopţi dearândul, pentrucă de două săptămâni au fost purtaţi din luptă în luptă, se aruncă cu cea mai mare furie asupra poziţiilor inamice.

Tanchetele Grupului de Recunoaştere au pătruns fulgerător dealungul şoselei, până pe ultima culme din imediata vecinătate a oraşului. Satul Kurtschanskaia a fost curăţit şi ocupat definitiv casă cu casă, colţ cu colţ, în crâncene lupte de grenadă.

Aceasta, până în după masa zilei de 23 August 1942, când s'a ajuns la primele case din Temrjuk.

In stânga, cucerirea dealurilor s'a făcut cu o repeziciune nemaipomenită. După atâta stepă, flăcăii noştri nu mergeau, — ci sburau spre culmi.

Artileria, aviaţia, chiar şi anti-aeriana rusească, care a tras în misiune terestră, nu i-a putut opri.

Inainte de lăsarea serii, comandantul îşi transmite ordinele pentru noapte, de pe cota 290, care domină întreg oraşul.

Cercul nostru de fier s'a strâns complet în jurul oraşului. Peste tot s'au săpat adăposturi şi măşti individiuale, contactul cu inamicul de pe liziera oraşului era foarte strâns. In liniştea instelată, pocniturile de armă şi rafalele de mitralieră răspândeau un ecou prelung.

Un contraatac rusesc a fost redus la tăcere dela primele încercări. Aici, în plină noapte, pe linia de contact cu inamicul, era comandat de un om cu înfăţişare fizică delicată, însă de o energie nebănuită. Şi în noaptea aceasta, ca alte dăţi, încearcă să smulgă secretul inamicului, prin observaţia sa personală.

La un moment dat sbârnâitul avioanelor ruseşti se aude deasupra noastră. O rachetă mare se aprinde şi ne luminează ca ziua din vârful dealurilor şi până în liman.

Fulgerător, samaloiţii de vânătoare trimit rafale de mitraliere, iar din bombardiere plouă bombele de calibru mare. Antiaerienele noastre brăzdează cerul în joc luminos de trasoare. O bombă a căzut la cinci paşi de comandant. A scăpat ca prin minune a nu ştiu câtea oară. Insă, alături de el sublocot. Matache a fost rănit la picior şi evacuat. Din mai multe părţi oraşul arde în torţe luminoase.

In zorii zilei de 24 August, artileria noastră a început atacul. Toată liziera este răscolită, iar bateriile din botul de deal al oraşului, distruse. După un schimb vioi de focuri, ai noştri trec în salt peste ultima fâşie de teren minat.

Şanţul anti-car improvizat este trecut fără nicio rezistenţă.

Moara de vânt ce străjueşte liziera, este cercetată în grabă şi grupele pătrund cu repeziciune în gura uliţelor ce par pustii.

In frunte este mereu comandantul. Primele case sunt trecute fără să se întâmple ceva. Incepem să devenim bănuitori. Deabia ici, colo, se aude câte un schimb de arme.

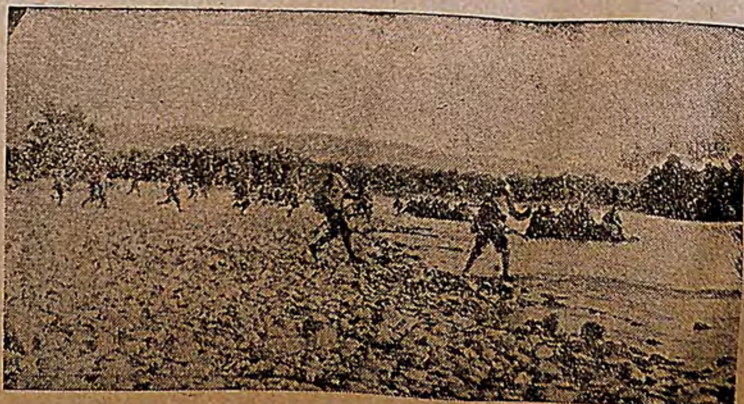
Din loc în loc, casele bătrâne şi uscate ard trosnind. Bieţii oameni, cu feţe răvăşite, stau şi se uită la noi. Când spui „sdrastie", deschid ochii mari şi nu le vine a crede că nu suntem căpcăunii zugrăviţi în presa bolşevică.

Babele se închină, făcând câte o frumoasă cruce răsăriteană.

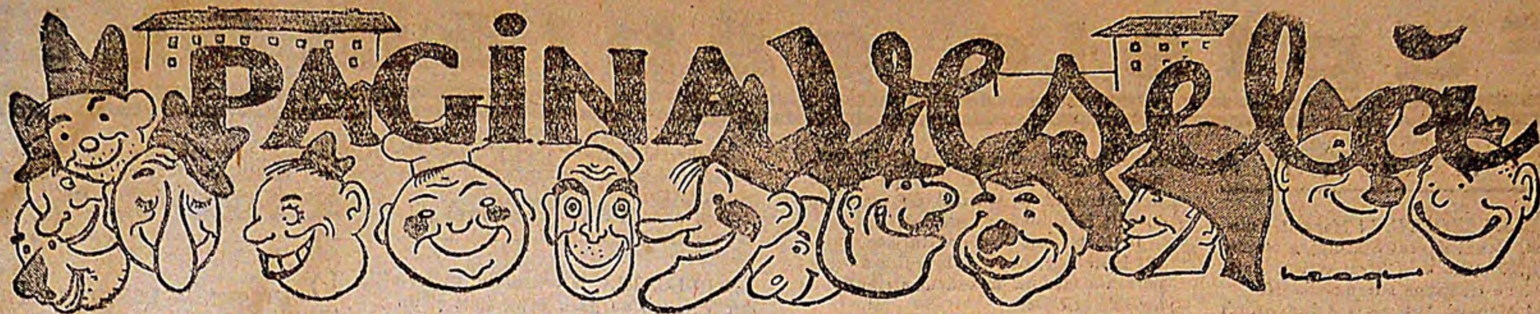
Din loc în loc trecem pe lângă o groapă mare cât o casă, făcută de artilerie. Clădirile oficiale, devastate. Dintr'un beciu, vinul se prelinge în stradă.

Şi în oraşul devastat şi fumegând, un moşneag înalt, cu barbă albă, veni întru întâmpinarea noastră, rostind în graiu curat moldovenesc: „Mulţumesc ţie Doamne, că am ajuns şi ziua aceasta".

Sublt, rez. MIHALCA VASILE

Românii în drum spre Stalingrad

Ţiganul la bătălie

Dup'o luptă, într'o zi,
Generalul rândui
In şir lung pe-ostaşii săi,
Şi le-a zis: Să iasă-acei
Ce-au făcut vreo vitejie
Să mi-o povestească mie!
Cine credeţi c'a ieşit
Cel dintâi, cu pas grăbit,
Cu ochi plini de voie bună
Vitejia să şi-o spună?
Un soldat ţigan, Ciurel.
Se apropie de el
Generalul: — Hai, de grabă!
Ce ai tu de spus? 'l-întreabă.
— Păi... să vezi, Măria Ta!
Ieri, când tocmai scăpăta
Dup'un munte soarele,
Retezaiu picioarele
Unui ofiţer duşman, —
Pare-mi-se căpitan
Dintr'o lovitură doară!
Generalul îl măsoară
Cu privirea: — Brav ostaş!
Dar de ce nu-i retezaşi
Capul?... Vitejia ta,
Mult mai mare-atunci era!
— Pentru ce?... Fiindcă el
N'avea cap!, grăi Ciurel.
Se grăbise a i-l tăia
Alt ostaş, 'naintea mea!

Strigături

Frunzuliţă trei muşcate,
Nici aceasta nu-i dreptate:
Cei frumoşi să cătănească,
Proştii să se veselească
Cei frumoşi... departe'n foc
Iară proştii 'n sat la joc!

Pişcă fata, măi bădică
N'aştepta ca ea să-ţi zică
Zice-ar ea, du-i e ruşine,
Dac'o pişti, îi pare bine.

Frunză verde iarbă grasă
Du-mă Doamne, şi mă lasă
Unde sânt femei frumoase,
Şi bărbaţii... duşi la coasă!

Ghicitori

Hurduc burduc
De urechi te duc.

(Cofa).

Am un bou bălan
Paşte năsdrăvan.

(Briciul).

Ce se naşte cu luna
Şi piere cu soarele?

(Bruma).

Epistoliile fruntaşului Neaţă

Dragă Camarade,

Am fost din întâmplare zilele trecute prin Putinei. Mult s'a schimbat dragă Neaţă, satul tău. Numai oamenii au rămas aceiaşi. Tot glumeţi şi tot cu zâmbetul pe buze. Alde Florea lu Tobei, alde moş Ion Stoenică şi Sgâmâie, alde Radu Găinat, alde Antonel al lui Ţânţaru, alde Tudorică Banu. Fusei s'o văd şi pe Mariţica şi când mă văzu militar soţioara matale mă pofti la o masă dă popă şi mă puse să-i vorbesc vreo două ore numai despre vitejiile matale. Halal soţioară ai, dragă Neaţă. Să-ţi trăiască! Să găsesc şi eu una la fel acu mi-aşi pune pirostriile'n cap. Pocinogu mi-l făcu însă sburdalnicu dă Neţişor. Când să-mi pun capela în cap începu să-mi curgă pe obraz nişte gălbenuş. Pricoliciu dă Neţişor îmi pusese în capelă patru ouă clocite. Se supără Mariţica, dar eu mă prăpădii de râs că Neaţă al nostru are un fecior aşa de glumeţ.

Şi acum dragă camarade după ce îţi trimet sărutările Mariţichii, ale lui Neţişor şi ale Putineiului o să te rog şi eu ceva. Vezi, vorbeşte tu p'acolo, că ai trecere, să mă facă şi pe mine căprar. Că e ruşine şi râd toţi de mine p'aici. Cum, mă Neagule, zic ei, tu tatăl adoptiv al lui Neaţă fruntaş şi Neaţă fiu-tu tot fruntaş ca şi tine? E, ce zici, îmi pui o vorbă bună?

Până atunci, dragă Neaţă îţi trimet o fotografie şi aştept nerăbdător răspunsul tău.

Fruntaş Neagu Răzdulescu

Septembrie 1942

Nevasta

— Grinberg!... Psstt!... Adivorat că balabusta dela tine a fugit cu casierul la America şi ţi-a furat şi două sute de mii de lei?

— Da, adivorat.

— Şi acum unde alergi, vrei să-i prinzi?

— Ce, sunt prost, dija?! Mă duc la poştă să le mai trimit două sute de mii de lei, ca nu cumva isprăvind paralele, să-mi expedieze nevasta înapoi!

Glume

La birt

— Chelner, friptura asta e de vacă, nu-i de viţel, şi mie doctorul mi-a recomandat să mănânc numai carne albă!

— Carne albăăă?... Dacă poftiţi aşa ceva, adresaţi-vă la domnişoara di colo, că ea dija d'atâţia ani se albeşte mereu cu cremă şi cu pudră.

Intre copii

— Ce scrii tu acolo, Nicuşor?

— Desenez..., te desenez pe tine! răspunde copilul, privindu-şi mândru opera.

Sora sa curioasă, s'apleacă peste tăbliţă şi vede un cap rotund ca o minge, urmat de un trup piţigăiat.

— Aşa e că semeni? Zâmbeşte Nicuşor triumfător.

— Ba nu. Mai întâi de toate, pentru ce mi-ai făcut mâna dreaptă de trei ori mai lungă decât cealaltă?

— Ca să ajungi să-mi dai prăjiturile pe care mama le-a ascuns sus pe dulap!

Linişte

— Bine că te întâlnii, coană proprietăreasă, ca să-ţi spun că am vizitat odaia de închiriat şi-mi place. Trebue să ştii însă că eu sunt poet şi am nevoie de multă linişte. La dv. s'aude sgomot?

— Doamne fereşte! Chiar azi noapte nişte hoţi au spart cuferile la trei chiriaşi d'ai mei şi nimeni n'a auzit nici cel mai mic sgomot!

Neaţă camuflat

Unde e Neaţă, camarazi?

Păţaniile fruntaşului Neaţă

de Neagu Rădulescu

După ce a luat o cazemată, Neaţă sforăie la umbra unui pom şi-o visează pe Mariţica..

Neaţă: Bine e nene să tragi un pui de somn şi să o visezi pe Mariţica.

— Ce dă flori! Ia să văd, mă mai iubeşte Mariţica!

Mă iubeşte, nu mă iubeşte, mă iubeşte, nu mă iubeşte...

— Mă iubeşte, nu mă iubeşte! Mă iubeşte, nu mă iubeşte!...

Zău, dă n'am cules un pogon dă flori!

Faptele săptămânii

DIN ŢARA

ZIELE TRECUTE, d-l Mareşal Antonescu, Conducătorul Statului, a inspectat instalaţiile dela Străuleşti şi Batalionul de tracţiune automobilistică.

D-l Mareşal Antonescu a fost primit de către d-l general Pantazi, ministrul apărării naţionale, d-l general Nicolescu, comandantul militar al Capitalei şi de către comandantul şi ofiţerii unităţii inspectate.

MONEDELE de 20 şi 10 lei din metal galben vor fi retrase din circulaţie la 31 Decemvrie 1942. In locul lor se vor face monede de zinc.

CONDUCĂTORUL serviciului muncii Reichului, d-l Konstantin Hierl, a venit în România, vizitând centrele de pregătirea cadrelor „Muncii Tineretului Român“ dela Breaza, precum şi taberele dela Pucheni şi Prahova.

LA PREŞEDINŢIA Consiliului de Miniştri s'au mai primit diferite daruri pentru armată; suma totală ridicându-se la 76.744.000 lei.

ZIELE TRECUTE au sosit în Capitală d-nii: vice-amiral Nomura, şeful misiunii navale imperiale japoneze a Comisiunii militare a Pactului Tripartit şi contra-amiralul K. Abe. După ce au făcut vizită la Palatul Regal, la Ministerul Marinei, au plecat în călătorie la Constanţa şi pe Valea Prahovei.

Misiunea navală japoneză a părăsit ţara.

DIN ORDINUL CONDUCĂTORULUI Statului, inginerul agronom dr. Teodor Burlacu, fostul şef al Serviciului fermelor din Guvernământul Transnistriei, se citează pe Naţiune pentru devotamentul şi spiritul de sacrificiu dovedit în executarea serviciului.

Inginerul dr. Teodor Burlacu a căzut la datorie, pe când îndeplinea o importantă misiune în cadrul atribuţiunilor sale oficiale.

D-l Mareşal Ion Antonescu l-a propus M. S. Regelui pentru decorare „post mortem“ cu Coroana României“, în gradul de Ofiţer şi a dat dispoziţiuni pentru ocrotirea familiei.

ÎN URMA vizitei pe care un grup de ziarişti români a făcut-o în Finlanda, va sosi în România o delegaţie a presei finalandeze, cu scopul de a ne vizita şi a ne cunoaşte mai de aproape ţara.

Ascultaţi la radio între orele 12,50—13,50 „Ora ostaşului“ (Lunea, Miercurea şi Sâmbăta), ora italo-română (Marţea) şi „Ora ostăşească româno-germană“ (Vinerea).

DE PESTE HOTARE

LA BERLIN s'a desfăşurat solemnitatea înălţării la gradul de sublocotenent a noului contingent, de 12.000

Cu acest prilej, Fuehrerul a ţinut un mare discurs, în care a arătat menirea tineretului şi speranţele pe care patria le pune în ei.

Fuehrerul a lăudat înaltele comandamente care dictează lupta victorioasă în care Germania s'a angajat pentru salvarea Europei, insistând asupra marilor realizări înfăptuite până acum.

Prezenţa Fuehrerului în mijlocul noilor ofiţeri a deslănţuit un extraordinar entuziasm şi discursul a fost acoperit de aplauze, pasaj cu pasaj.

FUEHRERUL ADOLF HITLER a primit, săptămâna trecută, la cartierul său general, pe d-l profesor Mihai Antonescu, Preşedintele ad-interim al Consiliului de Miniştri român, care se găsea pentru discuţiuni politice la cartierul de pe front al ministrului afacerilor străine al Germaniei.

Fuehrerul a avut cu d-l profesor Mihai Antonescu o îndelungată şi prietenoasă întâlnire.

Iată o nouă dovadă a strânsei prietenii între Germania şi România.

IN BULGARIA, la consulatul sovietic din Varna, s'au găsit explozibile şi un post de emisiune de radio.

IN SPANIA s'au pus în construcţie în şantiere 187 vapoare cu o deplasare de peste două sute mii tone.

ZIARUL BÂLGARIA a consacrat o pagină d-lui Mareşal Antonescu şi armatei române, scriind între altele:

Personalitatea Mareşalului Antonescu merită o deosebită atenţie. Intr'un timp cât se poate de scurt, d-sa a reuşit să reorganizeze România şi să-reînvie, transformându-le radical forţele ei armate. La Sevastopol, la Don şi în Caucaz, mari unităţi române s'au luptat şi continuă să se lupte alături de armata germană.

Premiant în toate şcolile, Mareşalul Antonescu a fost deosebit de preţuit în armată, unde i s'au încredinţat misiuni pline de răspundere. In timpul primului războiu mondial el a fost şef de secţie operativă în Statele Majore ale diferitelor armate şi la Cartierul General. In campania din 1913 numai doi ofiţeri români, printre care şi Mareşalul Antonescu, au fost decoraţi cu „Virtutea Militară“ de Aur. In timpul marelui războiu, el a fost decorat cu ordinul „Mihai Viteazul'' la care Suveranul României a adăugat şi o scrisoare în care spune: „Antonescu, Regele cunoaşte mai bine decât toţi cât de mult trebue să-ţi fie recunoscătoare România Mare“.

Cariera Mareşalului Antonescu, ca şi a oricărei personalităţi mari, nu a fost o carieră liniştită. Când în Septemvrie 1940 s'a pus problema viitorului României, Mareşalul Antonescu a fost chemat să salveze Dinastia, ţara şi poporul. Şi a reuşit. In general, conducătorii cinstiţi şi energici sunt în multe privinţe incomozi pentru mulţi. Dar, când evenimentele se agravează, numai astfel de oameni sunt în stare să le facă faţă.

DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG publică un articol intitulat „România hotărîtoare'':

„In stadiul noilor mari decizuini de pe frontul de răsărit, spune articolul, România a intrat în al treilea an de domnie a M. S. Regelui Mihai şi de conducere a Mareşalului Ion Antonescu.

Ca şi pe coasta caucaziană unde, cavaleria românească a jucat un rol însemnat la cucerirea fortificaţiilor terestre şi marine dela Novorossisk, ultimul punct de sprijin important al flotei sovietice din Marea Neagră, diviziile române luptă încununate de succes, în sectorul dela Stalingrad, într'una din cele mai înverşunate bătălii din acest războiu, alături de unităţile germane.

Escadrilele de vânătoare româneşti, care au intervenit în luptele aeriene dela Stalingrad, au putut, în interval de câteva zile, să doboare 22 de avioane inamice, ele având numai două pierderi.

FOSTUL SENATOR comunist francez, Cachin, care se lepădase de comunism, a dispărut dela locuinţa sa. Se crede că el a fost răpit de comunişti, pentrucă să nu divulge anumite lucruri.

TURBURĂRILE din India se înmulţesc din zi în zi, iar dorinţa poporului indian de a scăpa de sub jugul englezesc este din ce în cei mai mare.

ÎN CURSUL lunei Septemvrie, germanii au scufundat 146 vapoare inamice cu o deplasare de 953.000 tone, fiind cel mai mare număr de vapoare scufundate în cursul unei luni.

Evenimente din războiu

Frontul antibolşevic din Răsărit

Lupta dela Stalingrad a intrat în faza decisivă, fiind vorba acum de lichidarea ultimei părţi a oraşului care mai rezistă, aceea dinspre Nord. Luptele au luat o cadenţă mult mai vie. Prin îngustarea sectorului ocupat de sovietici, în urma căderii părţii din centru şi de Sud a oraşului, ajutoarele de peste Volga nu mai pot sosi decât pe un vad din ce în ce mai strâmt peste fluviu, aşa încât situaţia apărătorilor a devenit imposibilă.

Ceea ce se petrece acum este un atac formidabil al aviaţiei germane de toate tipurile asupra restului poziţiilor bolşevice care au mai rămas pe teritoriul oraşului. Iau naştere astfel violente lupte aeriene, în care aviaţia de vânătoare românească ia parte activă, alături de cea germană, culegând victorii strălucite.

Ultimul comunicat de războiu german nu mai face menţiune decât de slabe atacuri inamice în sectorul central al frontului. De altfel, încă de acum câteva săptămâni se putea observa că ruşii părăsiseră ţelul de a obţine o decizie strategică amplă în sectorul central, mărginindu-se la atacuri de hărţuire în scopul uşurării sectorului Stalingradului, care, de-şi montate pe scară mare, n'au avut decât tot un caracter local.

Incetinirea atacurilor în sectorul central dovedeşte pe de o parte că pierderile grele suferite au slăbit mult dispozitivul sovietic din acest sector, iar pe de altă parte constitue o indicaţie că ruşii au părăsit speranţa de a putea să mai îndrepte situaţia la Stalingrad, prin mijlocirea unei schimbări strategice în sectorul central.

Ultimele informaţiuni ne arată că importante forţe din arma aeriană germană a continuat, în tot cursul zilei de Marţi, bombardarea blocurilor de case puternic fortificate de sovietici şi terenurile fabricilor din partea de Nord a Stalingradului.

Care blindate şi tunuri, pe care sovieticii le-au instalat în ruinele caselor, pentru a opri înaintarea germană, au fost atacate cu bombe de calibru mare şi distruse.

Sovieticii, în mai multe rânduri, în vederea apărării, au trimis în luptă formaţii de avioane de vânătoare, în scopul de a stăvili atacurile violente ale avioanelor germane de luptă şi în picaj. Avioanele de vânătoare sovietice au fost respinse mai înainte de a-şi putea îndeplini misiunea lor, în lupte aeriene de către aviatorii germani şi români.

In Caucaz pentru a sprijinii acţiunile ofensive ale formaţiilor armatei germane, avioane de luptă şi în picaj au atacat, la 29 Septemvrie, la Nord-Est de Tuapse, cuiburi de rezistenţă ale bolşevicilor şi poziţii de campanie puternic fortificate.

Avioane de distrugere au luat sub focul tunurilor lor de pe bord, în cursul unor atacuri dela mică înălţime, concentrări de trupe şi coloane de transport ale inamicului şi au semănat demoralizarea în rândurile forţelor sovietice.

Din cauza atacurilor aviaţiei germane, inamicul a suferit pierderi sângeroase şi material de războiu.

In cursul unor sboruri de recunoaştere armată, avioanele germane de luptă au atacat în mai multe rânduri vapoare aflate dealungul litoralului Mării Negre.

In spaţiul aerian din sectorul de pe râul Terek, aviatorii germani de vânătoare au obligat avioanele sovietice să primească luptele aeriene în mai multe rânduri.

Pe celelalte fronturi

Avioane de luptă şi „Stuka'' au intrat în acţiune în ziua de 29 Septemvrie, în cursul unor sboruri de recunoaştere în zona maritimă *dela Malta* şi în strâmtoarea Siciliei.

Pe frontul din Egipt, în cursul zilei de Marţi, avioane germane de luptă au bombardat coloane de camioane de transport britanice.

Numeroase vehicule au fost incendiate.

Alte atacuri s'au dat împotriva unor poziţii de artilerie şi a unor tabere britanice de pe frontul dela El Alamein, din Africa de Nord.

Cercurile germane dau următoarele detalii asupra scufundării convoiului american din Atlantic:

Vasele scufundate de tipul „Viceroy Of India'', „Reina del Pacifico'' şi „Derbyshire“, înaintau spre Nordul Canalului între Irlanda şi Nordul Scoţiei.

Vasul de transport de tipul „Viceroy Of India'' a fost torpilat şi scufundat la 25 Septemvrie, aproximativ la ora 4,30 după amiază.

Vasul de transport de tipul „Reina del Pacifico'' a fost torpilat şi scufundat la 26 Septemvrie, la ora 1 noaptea, aproximativ la 55 grade Nord şi 26—27 grade Vest, adică cam la 750 mile Vest de intrarea spre Nordul Canalului.

Vasul de transport de tipul „Derbyshire'' a fost torpilat şi scufundat la 26 Septemvrie, cam la 11,30 noaptea, aproximativ 55,30 grade Nord şi 18,30 grade Vest, adică cam la 400 mile la Vest de intrarea în Nordul Canalului.

C. 53.512. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ, BUCUREŞTI